

ПРЕПИРКА С ЈОВОМ

Било, не било,
прича се
да је у некој земљи
живео праведни Јов
и да је имао
тако чисту душу
да никад
није мислио зло
ни човеку, ни Богу.
Чврсто је веровао Јов:
Творац има толико велико срце,
колико је силно мудар,
колико сија Његов лик.
Длановима може планине
да смрви, као ломни пергамент,
може море да претвори
у копно под ногама,
може сунцу да каже: „Замри“,
и оно се неће подићи на хоризонту...
Један—два—три!
Од камена поста дрво,
од дрвета сазда се камен,

све може Творац
својим рукама!
Чак и стадо оваца
може у ваздух да дигне,
тихим уздахом, просто!
Зар да се у то
сумња?
Безазлени Јов
поверова да Свевишњи
вуче конце неразумног живота.
Страшно је –
одједном чути роптање.
Шта те, блажени, брине,
ако Господ може, може све!
Опрости ми,
дозволи,
питао се
не знајући одговор:
зашто, због чега је тако?!
Зар ти није ни на крај памети,
како нам такав бол прориче
који се никада не може избећи.

БЕЗГЛАВИ КОЊАНИК

Бог некоме да лобању,
Некоме главу,
А трећем – ни једно ни друго.
И свако прима богомдани дар
Смирено и покорно...

Дакле,
Не треба се чудити
Ако је коњаник без главе –
Јер је то воља Свевишња...

Господе, помилуј своје синове,
Јер је заиста страшно
Када кључа утроба ратишта
И када олуја смрти влада горама и клисурама,
Када безглави коњаник предводи
Коњичку чету...